

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1269/2020
12.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету малолетне сада пунолетне АА и др, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ адвоката Ђорђа М. Константиновића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Км 81/19 од 17.06.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 40/20 од 23.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Км 81/19 од 17.06.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 40/20 од 23.09.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Јагодини Км 81/19 од 17.06.2020. године према малолетној сада пунолетној АА на основу члана 10, 11. став 1. тачка 2, члан 12, 17. и 73. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица, изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, која може трајати најмање 6 месеци, а највише 2 године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку, коју меру ће спроводити Центар за социјални рад „Ћуприја“ у Ћуприји, док је према малолетној ББ на основу члана 10, 11. став 1. тачка 2, члана 12, 15. и 73. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица изречена васпитна мера појачан надзор од стране родитеља која не може трајати краће од 6 месеци нити дуже од 2 године, с тим да ће суд накнадно одлучити о њеном престанку, због извршења кривичног дела крађа у саизвршилаштву из чл. 203 став 1. у вези чл. 33 КЗ, а малолетна сада пунолетна АА и због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из чл. 204. став 1. тачка 1) у вези чл. 33 КЗ.

Истим решењем оштећени „ДМ маркет“ Д.О.О. Нови Београд и „ФУТУРА ПЛУС“ а.д. Нови Београд су сходно члану 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Наведеним решењем сходно члану 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда, а да ће висина трошкова бити одређена посебним решењем по правноснажности ове одлуке.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 40/20 од 23.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба заједничког браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ, па је решење Вишег суда у Јагодини Км 81/19 од 17.06.2020. године потврђено.

Против напред наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ, адвокат Ђорђе М. Константиновић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или да побијана решења преиначи, тако што ће обуставити поступак према малолетној сада пунолетној АА и малолетној ББ.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ је неоснован.

Бранилац у захтеву наводи да опис радњи извршења кривичног дела крађе из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, које су малолетна сада пунолетна АА и малолетна ББ извршиле, не садржи опис конкретног деловања малолетница појединачно у извршењу овог кривичног дела, као ни назначење чињенице и околности у погледу психичког односа малолетница према појединачно предузетим радњама. Наведено се такође односи и на опис радњи извршења кривичног дела тешке крађе из чл. 204 став 1. тачка 1. у вези чл. 33 КЗ за које је утврђено да га је извршила малолетна сада пунолетна АА са пунолетним ВВ и ГГ. Према наводима захтева, у радњама малолетница не стичу битни елементи кривичних дела за које је утврђено да су их извршиле и за која су им изречене васпитне мере, па су побијана решења донета уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из првостепеног решења у односу на које поднет захтев за заштиту законитости, произилази да су малолетна сада пунолетна АА и малолетна ББ у урачунљивом стању, способне да схвате значај свога дела и да управљају својим поступцима, свесне да је њихово дело забрањено, свесне предузетих радњи, да су хтеле извршење тих радњи и наступање забрањене последице, дана 15.11.2018. године у ..., улица ... број .. уз претходно постигнут договор и заједничко деловање са пунолетном ГГ, одузеле туђе покретне ствари, власништво оштећеног предузећа „ДМ дрогерија маркет“ ДОО Београд, како би присвајањем истих себи прибавиле противправну имовинску корист ближе наведену у диспозитиву прецизираног предлога од 16.05.2019. године, у укупној вредности од 122.316,00 динара, тако што су заједно дошле возом из ... у ..., ушле у наведену продавницу и искористиле непажњу радница и са рафова одузеле козметичке производе које су стављале у торбе које су носиле ГГ и малолетна ББ, док је малолетна сада пунолетна АА поједине производе стављала у цепове јакне коју је носила, чиме су извршиле кривично дело крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Из првостепеног решења у односу на које поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је малолетна сада пунолетна АА дана 07. и 08.05.2019. године у ..., улица ... број .. у урачунљивом стању, способна да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свесна да је њено дело забрањено, свесна предузетих радњи, хтела извршење тих радњи и наступање забрањене последице, уз претходно постигнут договор и заједничким деловањем са пунолетним ВВ и ГГ, одузела туђе покретне ствари у намери да себи прибави противправну имовинску корист, тако што су заједно дошли до фрижидера у коме се налазио сладолед, па је ВВ чекићем који је са собом понео разбио стакло на истом, након чега су одузели сладоледе у укупној вредности од 23.992,50 динара, чиме су извршили кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. става 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда у радњама малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ стичу се сви субјективни и објективни елементи кривичног дела крађе у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, јер су у урачунљивом стању, свесне свога дела чије су извршење хтеле и свесне забрањености истог, са умишљајем, по претходном договору и заједничким деловањем одузеле туђе покретне ствари. Наведено се такође односи и на радње извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ за које је утврђено да га је малолетна сада пунолетна АА извршила по претходно постигнутом договору и заједничким деловањем са пунолетним ВВ и ГГ, са којима је након обијања одузела туђе покретне ствари - сладолед у намери да себи прибави противправну имовинску корист.

Оба кривична дела учињена су у намери да се присвајањем туђих покретних ствари прибави противправна имовинска корист у време, на начин и на месту ближе наведен у првостепеном решењу које садржи и опис појединачно предузетих радњи од стране малолетница, као и чињеница које се тичу њихове свести о предузетим радњама и заједничком деловању, уз претходно постигнут договор.

Из наведених разлога, наводи захтева за заштиту законитости браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ којима се на наведени начин указује на

повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани.

Бранилац малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ у захтеву наводи да су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али у образложењу те повреде бранилац наводи да су докази на којима се заснивају побијана решења недовољни и да се на њима не може засновати закључак о постојању кривичног дела, да нису прихваћени предлози одбране у погледу економског вештачења ради утврђивања праве вредности одузетих ствари, и саслушања сведока, да није утврђена количина одузетих ствари, да су решења заснована на одштетном захтеву оштећеног, и да нису отклоњене контрадикторности у изјавама саслушаних сведока.

По налажењу Врховног касационог суда изнетим наводима оспорава се и полемиче са чињеничним утврђењима суда, па како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, захтев браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ у овом делу, иако је формално наведена повреда закона због које окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости (битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП) није разматран.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнутих битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, с обзиром да наведене повреде не представљају разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић